

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXIV. Quod Ecclesiam Rom. post Clementem quartus rexit Evarestus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

dum Christo ut Deo, & ad confederandam disciplinam: homicidium, adulterium, fraudem, perfidiam & cetera scelera prohibentes. Tunc Trajanus rescriptit, hoc genus inquirendos quidem non esse, oblatos vero puniri oportere. Et hæc quidem ita se habebant.

Α Θεὸς δὲ λόγος ὁμοῦν καὶ παρὰ τὸ τὴν ἑκείνου αὐτῶν διαφυλάσσειν, καλύπτει φονεῖν. μαχεύειν. πλεονεκεῖν. ἀποσερεῖν καὶ τὰ τέτοις ἑμοῖα. παρὰ ταῦτα ἀνέγραψε Τραϊανὸς, τῶν χριστιανῶν φθόνον μὴ ἐκζητεῖσθαι μηδὲ, ἐμπεσον ἢ κολάζεσθαι. καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἱστορίαις.

CAPUT XXXIV.

Quod Ecclesiam Romanam quartum texerit Eusebius.

Huc refer Niceph. c. 25. l. 3.

EX Romanis autem Pontificibus Clemens anno supradicti Imperatoris tertio abiit e vita, evaresto Sacerdotium relinquens, cum novem totos annos prædicationem verbi divini procurasset.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ΄.

Ὅπως τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας τέταρτος Εὐαρέτος ἠγείται.

Τὸν δὲ Πρῶτος Ἀποκόπων εἶπει τῆς ἑξῆς ἡμετέρας βασιλείας ἀρχῆς Κλήμης Εὐαρέτος παραδὲς τὴν λειτουργίαν ἀναλύει τὸν βίον, ἵα πάντα περὶ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν τῆς ἑξῆς λόγος διδασκαλίας.

CAPUT XXXV.

Quod tertius Hierosolymorum Ecclesia profuit iustus.

Vide Niceph. l. 3. c. 2.

SYmeone quoque ad hunc quem diximus modum vita defuncto, Hierosolymitani episcopatus sedem Iustus quidam Judæus capessit. Quippe ea tempestate innumerabiles ex circumfione ad Christi fidem transferant.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ΄.

Ὅπως τῆς Ἱεροσολύμων ἑξῆς ἠγείται.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Συμεῶν τὸν δηλωθέντα Ἀτελειωθέντος τρέπον, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐπισκοπῆς τὸν θρόνον Γεωργίου πρὸς ὄνομα Γεωργίου, μυριῶν ὅσον ἐκ ἀελομῆς εἰς τὸν Χριστὸν τῆς ἀποστολικῆς περὶ τῶν ἀποστόλων εἰς καὶ αὐτὸς ὢν, δαδέχεται.

CAPUT XXXVI.

De Ignatio eius epistolis.

Huc refer Niceph. c. 29. l. 3.

ISdem temporibus florebat in Asia Polycarpus apostolorum Discipulus, qui a familiaribus ac ministris Domini, Smyrnenfis ecclesie episcopatum acceperat. Papias quoque Hierapolitanus episcopus eadem ætate celebris fuit, vir in primis disertus & eruditus, ac Scripturarum peritus. Ignatius prætereà multorum sermonibus nostra etiam ætate celebratus, secundus post Petrum antiochensem ecclesiam sortitus est. Hic ob fidem Christi e Syria ad urbem Romam perductus, bestiis obiectus esse dicitur. et cum per Asiam sub accuratissima satellitum custodia ductaretur, singularum nihilominus civitatum quas ingrederetur, ecclesias sermonibus & cohortationibus suis confirmans, monebat in primis ut sibi à pravis Hæreticorum opinionibus caverent, quæ tunc primum in lucem emergere cum cœpissent, copiosius pululabant. Hortatusque est ut apostolorum traditionibus tenaciter inhaerent: quas quidem ad certiores posteritatis

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Περί Ἰγνατίου τῆς ἐπιστολῶν αὐτοῦ.

Διέπερε γεμὴν καὶ τῆς ἑξῆς ἡμετέρας τῶν Ἀποστόλων ὁμιλίης Πολυκαρπῶ, τῆς καὶ Συμεῶν ἐκκλησίας περὶ τῶν ἀποστόλων καὶ ὑπηρετῶν ἡ Κυρίου, τῆς Ἐπισκοπῆς ἐκτελεστικῆς. καὶ ὃν ἐγνωρίσθη Παπίας τῆς ἐν Ἱεραπόλει παρρησίας καὶ αὐτὸς Ἐπίσκοπος, ἀνῆκε τὰ πάντα ὅτι μάλισσα λογιστῆ καὶ τῆς γραφῆς εἰδήμων. ὅτε παρὰ πλείστοις εἰσέπνυε διαβόητος Ἰγνατίου, τὸ καὶ Ἀντιόχειαν Πέτρος διαδοχῆς, δεύτερος τὴν Ἐπισκοπὴν κληρωμένῳ. ἡ γὰρ ἔχει τετὸν ἀπὸ Συρίας ἡ τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἀναπεμφθέντα, θηρίων γὰρ δαιμονίων τὸ εἰς Χριστὸν μαρτυρίας ἐνεκεν. καὶ δὴ τὴν δι' Ἀσίας ἀνακομιδὴν μετ' Ἀπμμελεσάτης Φερεῶν φυλακῆς ποιῶν, τὰς καὶ πόλιν αἰς ἐπεδήμει παρρησίας, ταῖς διαλογιστῶν ὁμιλίαις τε καὶ περὶ τῶν ἐπισημῶν, ἐν πρώτοις μάλισσα περὶ φυλάξεσθαι τὰς αἰρέσεις ἀρτὶ τότε πρῶτον ἀναφύσας καὶ ἐπι-